

Szentesi Zöldi László: Buta rómaiak

2021 május 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A térdel? ember nem szabad, és koncra, kegydíjra vár...

Amikor az ember elgondolkodik azon, hogy egyébként jóindulatú, értelmes emberek miért adják el a lelküket az ördögnek, és borulnak le Pénzistenség el?tt, amikor feltesszük a kérdést, hogy miért nyelnek egyet szólás helyett, amikor megalázzák és elbocsátják kapusedz? barátjukat, csak azért, mert kimondta az általuk is vallott igazságot, és amikor szembesülünk azzal, hogy az emberek nagy része bizony csak szövegel erkölcsr?l, de tényleges döntésével csak a hasznát nézi és behódol, akkor egy pillanatra eszünkbe jutnak a rómaiak.

Akik pontosan tudták, hogy nem az a harcos, aki fegyverekkel pózol, hanem az, aki lélekben is elviseli a harc súlyát.

A térdel? kaszt számára az egész római történelem, annak ideái, vezetési elvei, jogrendszere, kultúrája mer? ostobaság, hiszen a nagyságot hirdeti. Aki térdel, törpe akar lenni. Elismeri mások els?bbségét, jelzi, hogy rabszolga. A térdel? ember nem szabad, és koncra, kegydíjra vár, ez adja létezése értelmét, ezt tartja „okos kompromisszumnak”. Miközben nem él, hanem vegetál, nem mutat utat, létezéséb?l nem meríthetnek mások, csak a hasonlóan szolgalelk?ek.

Horatius Cocles például nem térdelt. ?rizte a Pons Subliciust, a hidat, amelyen át az ellenség Rómára tört. Nem oldott kereket, hanem egyedül állta a rohamokat, az utolsó pillanatig feltartóztatta *Porsenna* király seregét. Így a támadók ostromra kényszerültek, a háborúból békeszerz?dés lett. Róma megmenekült, és ezt csakis egyetlen ember h?séges állhatatosságának köszönhette. Horatius Cocles – hadirokkant lévén – közhivatalt nem tölthetett be, de földet kapott a várostól, és minden rómait köteleztek arra, hogy ételt adjon neki, ha kér.

Aztán ott van *Mucius Scaevola,* aki szintén nem térdelt, ellenben belopózott az ellenség táborába, egyenesen a királyhoz, hogy megölje. Amikor elfogták, jobb kezét t?zbe tartotta, szemrebbenés nélkül t?rte, hogy teljesen elégjen. Majd kijelentette, hogy a merénylet nem sikerült, de római ifjak sokasága vár arra, hogy befejezze, amit ? elkezdett. Ebb?l is békekötés lett, mert a támadók megértették, hogy a szabadság vágyát nem lehet legy?zni a rómaiakban.

Ahogyan *Coriolanus* története sem az elvtelenségr?l és a megvesztegethet?ségr?l szól. Nevezett urat, római patríciust hazája szám?zte, ? bosszúból az ellenséghez állt, és rátört Rómára. Egy karnyújtásnyira a gy?zelemt?l zokogó n?k, asszonyok és feleségek – köztük Coriolanus saját anyja és felesége – járultak táborába, kérlelték, ne pusztítsa el szül?földjét. Coriolanus visszavonta katonáit, ennek következményeként csalódott társai megölték. De Róma újra megmenekült, mert fiai tudták, mivel tartoznak a hazának.

A rendszerváltás óta eltelt id?szak legnagyobb rákfenéje, hogy a pénz felfalta a szívet. Nyugat-Európa szomorú példája mutatja, hogy amikor a jólét általános, elfogynak az egyéni és a közösségi célok, elkorcsosul a társadalom. A lassú rothadás végül elér mindenhova, az emberek nem tudnak különbséget tenni jó és rossz között. Elfeledkeznek arról az elemi erkölcsi tartásról, amit az ember – jó esetben – a szüleit?l, nagyszüleit?l tanul meg gyermekfejjel. Az élet örvénye elragadja az el?vigyázatlanokat, lelki természet? vágyaikról lemondanak, és teljes erejükkel az anyagi javak felhalmozására törekednek. Ha elérik céljaikat, akkor ellustulnak, ha nem, akkor elveszítik önbecsülésüket, a máséra fenik a fogukat, örökké elégedetlenek, éhesek és mohók.

A buta rómaiak mindezt nem értették. Öröklétnek emelt hatalmas épületük, a világtörténelem legtökéletesebb alkotása, a Római Birodalom az egyszer? életvitelen, a pásztortársadalom puritán erkölcsiségén, tisztaságán nyugodott. Ebb?l a magból csírázott ki minden. A rómaiak azért kerekedtek mások fölé, mert a becsületet, a megvesztegethetetlenséget és a hazaszeretet emelték a középpontba. Aztán amikor ezek az erények hanyatlani kezdtek, és új kultuszok, szokások, elemek szivárogtak Róma óriás építményébe, a köt?anyag meglazult, meginogtak a falak, és hosszú végjáték után összed?lt az egész építmény.

Csakhogy a romokon felépül? új világrend, a kereszténység ötvözte, magába olvasztotta az antik világ el nem pusztított, búvópatakként tovább csordogáló eszméit. A görög és római örökség tört el?re a reneszánsz idején, az eszmei magasrend?ség, a magabízó ötletesség, a tudás és a nemes erkölcsök emelték Európát a világ vezet? helyére. Hogy aztán korunkban, akárcsak a Római Birodalom hanyatlása idején, lassan valamilyen új min?ség kerekedjen felül. Ezt még nem látjuk pontosan, csak az biztos, hogy a h?siességet, a meg nem alkuvást, a bátor elhatározást ez sem nélkülözheti, ha a világ vezet? eszméje, politikai építménye óhajt lenni.

Addig is, amíg erre várunk, legyünk rómaiak! Soha ne térdeljünk le az ellenség el?tt, tegyünk különbséget jó és rossz között, ?rizzük a hidat, kegyelmezzünk meg a mieinknek, és égessük el akár a jobb kezünket is, ha a haza és az egyéni becsület megköveteli.

Az élet rövid ahhoz, hogy gyáván élje le az ember. Méltónak kell lennünk önmagunkhoz, a hazánkhoz, az eszméinkhez, és nem szabad félni, mert a félelem már a vereség el?szobája.

Ezt üzenem szeretettel *Dárdai Pálnak* és az ? történetén keresztül mindazoknak, akik azonnal felmentést találtak a számára. És mindenki másnak, aki a dönt? pillanatban nem tud, nem akar római lenni, hanem megelégszik a rabszolgastátussal.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló